

Ny sjanger: Evidensbasert praksis

Med en ny fagfelleverdert sjanger søker vi å fylle idealet om evidensbasert praksis med et konkret innhold.

TEKST

Ida Holth

Kjersti Gulliksen

Bjørnar Olsen

PUBLISERT 4. september 2017

I denne utgaven av Psykologtidsskriftet lanserer redaksjonen sjangeren evidensbasert praksis. Tekster i denne sjangeren skal gi et oppdatert innblikk i et psykologisk fagfelt, til nytte for psykologer i forskjellige stillinger. Manuskriptene vil bli fagfelleverdert og gir dermed poeng ved forsknings- og utdanningsinstitusjonene.

I prinsipperklæringen om evidensbasert praksis heter det at psykologen skal integrere den best tilgjengelige forskningen med klinisk ekspertise, sett i sammenheng med pasientens egenskaper, kulturelle bakgrunn og ønskemål. «For at evidens skal kunne ha konsekvenser for praksis, må den være tilgjengelig og oversettes til de oppgaver og utfordringer som preger den praktiserendes hverdag», skriver Torleiv Odland på hjemmesidene til Psykologforeningen, og spør samtidig: «Hvordan skal dette foregå?» I praksis erfarer psykologer hvor heterogene og kontekstbundne individer, grupper og miljøer er. Det er utfordrende å tilpasse og anvende forskning i spesifikke møter og situasjoner. Med den nye sjangeren søker vi å fylle idealet om evidensbasert praksis med et konkret innhold, gjennom å kvalitetssikre og løfte frem fagtekster som nettopp føyer sammen forskning, ekspertise og brukerperspektiv. Vi ønsker et stort mangfold av tekster velkommen.

På side 812 kan du lese den første evidensbasert praksis-artikkelen. Hugo Stubrud og medarbeidere viser hvordan en behandlingsmodell de selv har vært med på å utvikle, ble benyttet overfor en person med psykisk utviklingshemning. Målet med det de har kalt *en økologisk modell*, er å skape et miljø rundt brukeren med mindre tvang og øke livskvaliteten til vedkommende. Teksten er et godt eksempel på sjangeren, ved at forfatterne viser hvordan ny teori kan anvendes overfor en spesifikk person.

Artikler innenfor sjangeren trenger imidlertid ikke ta utgangspunkt i spesifikke kasus. Gode praksisoversikter integrerer og sammenfatter lærdom fra praksisfeltet og faglitteraturen. Vi krever ikke at forfatteren bruker en spesifikk metode for å nå sine konklusjoner, men som i andre vitenskapelige artikler er stringens og etterprøvbarhet nødvendig. Med betegnelsen psykologisk praksis vil vi understreke at vi tenker bredere

enn kun klinisk praksis. Vi ønsker oss bidrag fra organisasjonspsykologi, samfunnspsykologi, forskingspraksis og andre områder der psykologer utøver faget sitt.

Prinsipperklæringen er et ideal vi i det daglige lykkes i større eller mindre grad med å nå. Vi håper at reflekterte tekster som knytter teori, empiri, fagutøvelse og brukerperspektivet tett sammen, vil være med og gi et utvidet grunnlag for å drive evidensbasert praksis. Sjangeren passer på den måten godt inn i Psykologtidsskriftets ambisjon om å bygge bro mellom forskning og fagutøvelse. Denne broen mener vi bør ha kjørefelt i begge retninger: Praksis bør påvirke forskning, og kunnskapsutvikling bør få implikasjoner for fagutøvelse.

Å skape meningsfulle sjangere som dekker variasjonen i psykologifaget, er et kollektivt fagutviklingsprosjekt. Derfor ønsker vi at leserne våre kommer med forslag til kvalitetskriterier (form) og aktuelle, tankevekkende temaer (innhold) innenfor den nye sjangeren. I disse dager løper debatten om hva som er psykologisk kunnskap, i våre spalter. Vi håper at artikler i den nye sjangeren vil gi konkrete, praksisnære eksempler på hvordan anvendbar kunnskap ser ut.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 55, nummer 9, 2017, side 821

TEKST

Ida Holth, psykolog og redaktør

Kjersti Gulliksen, fagredaktør

Bjørnar Olsen, Sjefredaktør